

Jn 6,38-40

Jézus Krisztus így mutatkozik be nekünk ebben az igeszakaszban:

„mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy aból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon. Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.”

Kedves Hallgatóim/Olvasóim!

A fent leírt jézusi mondatok azzal a kérdéssel szembesítenek mindegyikönket személy szerint: Ismered-e Jézust és milyen Jézusban hiszel?

Itt vagyunk Karácsony küszöbén, egy héttel Jézus Krisztus születésének ünnepe előtt. Folyik a nagy készülődés, zajlik az eszeveszett ajándékvásár, a tülekedés a formásabb karácsonyfákért, meg az ünnepi asztalra való dolgokért, Sokak figyelmét teljesen leköti a nagy igyekezet, hogy sikerüljön időben beszerezni az ünneplés minden kellékét. Vannak, akiknek pénzükből drága, - bár sokszor oly haszontalan - ajándékokra is telik. Es vannak, sokkal de sokkal többen, akiknek csak szűkösebb ünneplésre futja.

Óriási forgalmat bonyolít le ezekben a napokban a posta is. Jönnek, mennek az üdvözlő lapok; rokonok, barátok kellemes ünnepeket kívánnak egymásnak. A kellemes ünnepeket emlegető sematikus jókívánság-szöveg beszédesen mutatja, hogy rengeteg embertársunknak - kicsiknek és nagyoknak - nem jelent többet múló hangulatnál a Karácsony.

Karácsonyfa, ajándékok, ünnepi asztal, egy kis megállás a nagy hajszában, esetleg éjféli mise, vagy gyermek-istentisztelet érzelmes hangulata - és kész. Ennyi.

Ennyi?! De hát mi van Jézussal? Ő hol marad? Bárcsak ne maradna ki oly sok család, oly sok gyermek, felnőtt és öreg ünnepéből az idén is éppen Ő, akinek a születését ünneplik ilyenkor a keresztyének!

Mert igaz ugyan, hogy a karácsonyfával, meg az ajándékokkal kapcsolatban sok helyen szokták emlegetni a „Jézuskát”, de az igazi Jézus - és vele az igazi öröm - ismeretlen, Néhány évvel ezelőtt, egy Karácsony szentestéjén tartott igehirdetésemben ezeket a felrázó szavakat kellett elmondanom: „Az ördög csinál ajándékosztó, karácsonyfáhozó Jézuskát az Úr Jézusból. Ez hamis, más Jézus: ennek ellene mondok!”

Ezekkel a most felidézett mondatokkal szeretném olvasóimat is fölrázni. Mert nekünk mindnyájunknak az igazi Jézusra van szükségünk, nem pedig valami karácsonyfás mesefigurára. Csak az igazi Jézus tud rajtunk segíteni: Őt kell megismernünk és benne kell hinnünk!

Hogyan ismerhetjük meg? A felelet egyszerű: a Szentírás alapján. A Biblia ígéiben maga Jézus Krisztus mutatkozik be nekünk, és azok tanúskodnak róla, akik látták az Ő dicsőségét. Az ószövetségi próféták is, sok évszázaddal Jézus születése előtt, már Őrá mutattak. János apostol így fogalmazza meg ezt egy helyen: „Ezeket mondta Ézsaiás, mert látta az Ő dicsőségét, és Őrá szolt” (Jn 12,41). Milyen csodálatos ez, hogy Isten ószövetségi szentjei a Szentlélek által megvilágosítva már előre látták Jézus dicsőségét! Az apostolok Jézusról szóló vallomását pedig így írja le ugyancsak János: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1,14).

Igaz, sokan azok közül sem látták meg, hogy valójában kicsoda Jézus, akik pedig láthatták Őt testben e földön. Mi nem láthatjuk Őt most testi szemünkkel, személyének és szeretetének titka azonban számunkra is fölragyoghat. Hitben megláthatjuk Őt annak, aki Ő valójában. És így érvényessé válik ránk nézve is az Ő ígérete, „hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen”.

Igen, Ő a Fiú, Isten egyszülött Fia, a teremtő Ige. Jézus személyének titkából semmit sem ért meg az, aki be akarja Őt sorolni valahová az emberiség nagyjai közé. Az Úr Jézus ugyanis

nem egy rendkívüli, különleges tökéletességre jutott ember, hanem az Istentől való Isten, aki a mennyből szállt le. Értünk, a mi üdvösségünkért, megmentésünkért lett emberré, hogy így töltse be az Atya akaratát. Mert Isten nem akar lemondani a tőle elszakadt és önmagát tönkretévő emberről: rólad és rólam. Isten azt akarta és akarja, hogy mi visszakerüljünk az Ő örök és szent szeretetébe: **ezért küldte el Jézust!**

És Jézus, a Fiú jött. Belealázkodott a bűn következményeit hordozó emberi létformánkba. A betlehemi jászolbölcső meg az istálló nem idill volt, hanem a kereszt felé tartó útjának kezdete itt a földön. A teremtő Ige eljött a sajátjába, és itt az otthontalanság, a kivetettség s a kereszt gyalázata jutott neki. De Ő éppen azért jött e világba, hogy így töltse be az Atya megmentő, üdvözítő akaratát.

Jézus tökéletes volt az Atya akarata iránti szerető, fiúi engedelmisségben és ezáltal lett tökéletes Megváltónkká kereszthalálában, amikor a mi bűneink terhét és ítéletét vállalta magára. Mélyen meg kell, hogy rendítsen ez minket, akik bűnös önfajosságunkban oly makacsul tudunk ragaszkodni a magunk akaratához. Épp az a bűnünk lényege, hogy nem érdekel minket Isten akarata, hanem a magunk elgondolásait, vágyait kívánjuk követni, s leszünk azok rabszolgáivá...

S ezzel szemben, íme, eljött Jézus, meghalt Ő, az Igaz, értünk, a nem igazakért, hogy visszavezessen Istenhez, az Atyához. Nem azért jött, hogy múltó hangulatot, karácsonyfát és csecsebecsét adjon, hanem bűnbocsánatot és örök életet hozva.

Engedd, hogy az Ő Lelke minden hamis érzélgősséget kiséperjen szívedből, és megismertesse veled az igazi Jézust. Rá kell döbbened: Jézus nélkül Isten jogos és szent haragja alatt vagyok, de Jézusért, az Ő Fiáért kész engem is magához fogadni az Isten! Higgy annak a Jézusnak, aki egylényegű az Atyával, de érted győtrődött a kereszten, és aki vissza fog jönni dicsőségben! Mert ne feledjük: az Úr Jézus Krisztus dicsőséges visszajövele, feltámasztó és ítélő hatalma is kihagyhatatlan része a róla szóló hiteles tanúságtételnek,

Boldogok, akik üdvösségükre várhatják a dicsőségben eljövő Jézust, mert az övéi lettek hálás és engedelmes hitben. Az Atya így akar a Fiának adni minket, hogy a Fiúban, Jézusban való hit által magunk is az Atya szabadszívű, szeretetében élő gyermekei legyünk. Íme, ezért kellett szembesülnünk a kérdéssel: Milyen Jézusban hiszel? Mert mit sem használ egy körvonalatlan, általános istenhit, ötvözve valami magad csinálta vagy mások sugallta Jézus-képpel. A Fiúban kell hinned, hogy életed legyen, és az övéi között támaszthasson majd fel az utolsó napon téged is, velem együtt!

Ámen.

Úr Jézus Krisztus!

Te azért szállottál alá a mennyből, hogy betöltsd az Atyának üdvözítő akaratát, és megment minket kárhozatos elveszettségünkből. Támassz bennünk személyes és élő hitet Szentleked által, hogy szívből mondjunk neked egyszerű és egyértelmű igent, és életünk hirdesse a Te dicsőségedet, aki az Atyával élsz és uralkodol a Szentlélek egységében örökkön-örökké.

Ámen.

(Elhangzott az Evangélikus Rádiómisszió adásában, 1994. december 18-án)

Adámi László evangélikus lelkipásztor
Nyáregyháza